

Milosrdná pouka

I.

Bol november. Asi najchladnejší november, na ktorý si spomínam. Mráz znetvoril krajinu tichom, pretože pri mínus tridsiatich stupňoch sa nechce nikomu túlať po uliciach a zabávať sa. Popravde, nenávidela som ticho toho mrazivého počasia, pretože mi na ňom prišlo vždy niečo veľmi podozrivé... lenže nevedela som prísť na to, čo. Teda až dotedy, kým sa neobjavil pred dverami nášho domu muž. Bol to vysoký, mohutný muž s hranatými okuliarmi, ostro rezanou bradou, ktorý sa predstavil ako Lord. Toho muža som od prvého okamihu upodozrievala z nejakého vážneho zločinu, pretože jeho temný pohľad prechádzal cezo mňa ako pekelný oheň. Snažila som sa však nebrať do úvahy moju intuíciu a práve naopak, zalovila som v najhlbších vodách mojej neparalyzovanej logiky. Rozhodla som sa mu položiť ďalšiu otázku, a to aj napriek tomu, že som z neho cítila smrť.

„Lord? Snáď má Lord aj nejaké krstné meno a priezvisko.“ Muž stále mlčal. Po niekoľkých sekundách ticha sa nakoniec obrátil a odkračal preč. Divná návšteva mi nedala v ten deň ani spať. Niečo sa chystalo a ja som tušila, že prínos tohto riešenia, bude znamenať niečo zlé.

Na ďalší deň sa Lord vrátil. Tá podozrivá tvár už na mňa však nehľadala len mlčky, keď som kládla otázky. Lord mi prišiel oznámiť niekoľko dôležitých faktov a dať ponuku. Jeden z tých najdôležitejších faktov bolo to, že je to vrah a prišiel ma zabiť. Ponuka, ktorú mi dal, sa týkala jeho milosrdnosti. „Môžeš zomrieť v tichu svojej príjemnej domácnosti alebo sa činy tvojej minulosti povlečú s tebou po všetkých uliciach, až dokým sa ťa nenabaží najbrutálnejší typ smrti.“ Tak znela Lordová ponuka. Milosrdný vrah... čo myslíte? Čo by ste urobili na mojom mieste? Viete, čo som urobila ja?

„Ponúknem Vám čaj alebo kávu?“ Opýtala som sa a otvorila dvere. Vrah sa pousmial a pokojne vošiel do mojej pasce.